

или ако влада прогласи хитност, премијер је овлашћен да захтева образовање мешовите паритетне комисије за усаглашавање спорних законских одредби. Влада одговара пред парламентом, али и премијер владе може да постави пред Националном скупштином питање владине одговорности у вези спровођења њеног програма. Питање одговорности владе покреће Национална скупштина и то путем предлога за гласање о поверењу и о истом се одлучује већином гласова чланова Скупштине а по истеку 48 часова од подношења предлога за изгласавање неповерења. Уколико Национална скупштина изгласа неповерење или одбаци програм о политици владе, онда премијер, сходно парламентарној одговорности, подноси председнику Републике оставку владе. Оригиналну институцију уставног система Француске чини Уставни савет који се састоји од 9 чланова са мандатом од 9 година. Он се стара о правилности избора председника Републике, разматра приговоре, и проглашава резултате гласања, стара се о правилности спровођења референдума и изјашњава се о сагласности закона са Уставом пре њиховог проглашавања. Што се тиче политичке одговорности председника Републике, он је одговоран само народу који га и бира док се његова кривична одговорност реализује само у случају велеиздаје. За велеиздају председник одговара пред Високим судом правде изабраним од оба дома парламента а ту одговорност покрећу, односно председника оптужују, оба дома истоветном одлуком усвојеном јавним гласањем. У економској и социјалној сфери, Устав наставља традицију либерално-демократске уставности и уноси елементе и институције економске и социјалне демократије. Најважније институције те демократије су Економски и Социјални савет који се изјашњавају о нацртима закона, ордонанса и декрета као и што се по захтеву владе консултују о питањима и проблемима економског и социјалног карактера. Устав од 1958. је био прилагођен личности и ауторитету генерала Де Гола па се очекивало да ће по одласку Де Гола са политичке сцене бити неадекватан новим политичким приликама Француске, што се није обистинило. И после Де Гола уставни систем (по овом Уставу) се одржао и показао да политичке установе функционишу иако се променио однос политичких снага а председник Републике више није онако пресудан чинилац извршне власти као што је до тада био.

б) Устав Републике Кипар од 1960.

Овај Устав је особен међу уставима европске грађанске оријентације јер прихвата председнички режим с председником Грком и